

NYILVÁNOS

A Budapesti Értéktőzsde Zártkörűen Működő Részvénytársaság Igazgatóságának 14/2018. számú határozata

A Budapesti Értéktőzsde Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban: Tőzsde) Igazgatósága (a továbbiakban: Igazgatóság) elutasítja a NUTEX Befektetési Nyilvánosan Működő Részvénytársaság (székhelye: 1147 Budapest, Telepes utca 53.) kibocsátó (a továbbiakban: Kibocsátó) által a Tőzsde Vezérigazgatójának 23/2018. sz. határozatával szemben benyújtott fellebbezést, és helyben hagyja a Tőzsde Vezérigazgatójának 23/2018. sz. határozatát.

Indokolás

A vezérigazgató 23/2018. számú, 2018. január 16-án meghozott határozatával (a továbbiakban: Határozat) a Kibocsátót 2018. január 23. napjától 6 (Hat) hónapos időtartamra elkülönítés szankcióban részesítette „A Budapesti Értéktőzsde Zártkörűen Működő Részvénytársaság Általános Üzletszabályzata” című szabályzat Második, Bevezetési és Forgalomban Tartási Szabályok Könyve (a továbbiakban: Szabályzat) 28.4.4.1 pontja alapján.

A szankció alkalmazásának indoka egyrészt az volt, hogy a Kibocsátó Tőzsde felé fennálló, határidőre nem teljesített és nem vitatott díjtartozása (késedelmi kamatok és behajtási költségátalány nélkül) 1.606.009.- Ft-ot tett ki, melyet a Kibocsátó a tőzsde felszólításai ellenére sem rendezett. A legrégebbi díjtartozás esedékességi időpontja 2017. február 3. napja volt, megállapítható volt tehát, hogy a díjtartozás hosszú idő óta fennállt, amely a BÉT Rendelkezése a Tőzsde által alkalmazott díjakról elnevezésű rendelkezés ismételt és folyamatos megsértését jelentette a Kibocsátó részéről.

A Határozat hivatkozott a Szabályzat 28.4.4.1 b) pontjára is, amely szerint a vezérigazgató az elkülönítés szankciót alkalmazza a Kibocsátóval szemben különösen, ha a Kibocsátónak a BÉT felé egymillió forintot meghaladó, és legalább 60 napot meghaladóan lejárt és nem vitatott tartozása áll fenn.

A Határozat tartalmazta azt is, hogy a Szabályzat 16.1.1 a) pontja szerint az értékpapír kibocsátója köteles a Terméklista módosítását a Tőzsdétől kérelmezni, amennyiben a Kibocsátó arra jogosult szerve az alaptőke emeléséről (csökkentéséről) döntött oly módon, hogy a Terméklistán már szereplő értékpapírok névértékét növeli (csökkenti), amelynek határideje a Szabályzat 16.1.2 a) pontja értelmében a változás a vonatkozó cégbírósági bejegyzésről szóló végzés kézhezvételét (külföldön kibocsátott értékpapír esetében az ennek megfelelő jogi aktusról való hivatalos tudomásszerzését) követő 90 nap. A Határozat indoklása arra is figyelmeztetett, hogy amennyiben a Terméklista módosítás a Kibocsátónak felróható okból a fenti határidőben nem történik meg, úgy a Vezérigazgató, illetve az Igazgatóság a Kibocsátót a 28. pontban meghatározottak szerint szankcionálhatja.

Az elkülönítés indokaként a Határozatban az is szerepelt, hogy a Kibocsátó elmulasztotta a Terméklista módosítását a Tőzsdétől 90 napon belül kérelmezni azt követően, hogy a Kibocsátó 2016. szeptember 30-i közzétételében jelezte, hogy a Cégbíróság bejegyezte a 2016. szeptember 10-i közgyűlésen megszavazott 605.000 db 24 Ft névértékű, „E” sorozatú törzsrészvényre vonatkozó alaptőke-emelést. Ezt követően 2017. szeptember 25-i hatállyal újabb tőkeemelést jegyzett be a Cégbíróság, amelyre vonatkozó kérelmet a Kibocsátó 2017. december 15-én nyújtott be, ebben a kérelemben együttesen kérte a 2016-os és a 2017-es alaptőke-emelés miatti módosítást is. Az alaptőke-emelésből származó részvények tőzsdei bevezetéséről szóló döntést a BÉT vezérigazgatója a 2017. december 19-én kelt 463/2017. sz. határozattal hozta meg.

A vezérigazgató a szankció alkalmazása során figyelembe vette, hogy a Kibocsátó súlyosan és ismétlődő jelleggel megsértette a Tőzsdei Szabályokban foglalt díjfizetési-, közzétételi, valamint a Tőzsdével való folyamatos kapcsolattartási kötelezettségét, amire tekintettel a vezérigazgató 2016. június 10-én kelt 237/2016. számú határozatában figyelmeztetés, majd 2017. augusztus 2-án kelt 283/2017. számú határozatában 200.000 Ft-os pénzbírság szankciót is alkalmazott a Kibocsátóval szemben. A vezérigazgató súlyosbító körülményként értékelte, hogy a Kibocsátó tartozásai a Tőzsde többszöri megkeresése ellenére,

hosszú időn keresztül fennálltak, továbbá, hogy a Kibocsátó a határozat meghozatalakor is rendelkezett lejárt tartozással a Tőzsde felé.

*

2018. január 22-én a Kibocsátó fellebbezést nyújtott be a 23/2018. számú vezérigazgatói határozat ellen.

A fellebbezésben kifejtette, hogy a Határozat meghozatalát követően a Kibocsátó intézkedett valamennyi tartozásának haladéktalan rendezése iránt, így jelenleg a részéről nem áll fenn tartozása a Tőzsde felé, amely helyzet a fellebbezés elbírálásakor is fenn fog állni, így a díjtartozásra alapozottan nincs helye az elkülönítés szankció alkalmazásának.

A Kibocsátó hivatkozott a Szabályzat 29.7 pontjára is, amelynek értelmében az elsőfokú határozat a fellebbezési határidő eredménytelen leteltével, a másodfokú határozat annak közlésével emelkedik jogerőre, és mivel a fellebbezés miatt a Határozat még nem jogerős, ezért az elkülönítés szankció nem alkalmazható, annak csak akkor lenne helye, ha az elkülönítés alkalmazásának feltételei a jogerős döntés meghozatalának időpontjában állnak fenn.

A Kibocsátó hivatkozott továbbá arra is, hogy tartozásai közül 1.116.951.- Ft vitatott tartozás volt, mivel arra vonatkozóan a felek között per volt folyamatban. Ennek megfelelően a Határozatban feltüntetett 1.606.009.- Ft összegből legfeljebb 489.058.- Ft összeget lehetett nem vitatott tartozásnak tekinteni, de ez utóbbi összeg egy része 60 napnál korábbi tartozás volt, így a Határozat meghozatalának időpontjában a Kibocsátónak tényszerűen nem állt fenn a Tőzsde felé egymillió forintot meghaladó, és legalább 60 napot meghaladóan lejárt és nem vitatott tartozása.

A Kibocsátó a fellebbezésben elismerte, hogy 2016. szeptember 10-i közgyűlésén elhatározott alaptőke-emelés miatti Terméklista módosítást a Szabályzat szerinti 90 napon túl kérelmezte, de kifejtette, hogy ezt a helyzetet a Határozat meghozatala előtt orvosolta. A Kibocsátó hivatkozott arra is, hogy a fenti mulasztást a 283/2017. számú BÉT vezérigazgatói határozat nem tartalmazta, ami feltehetően arra utal, hogy ezt a Tőzsde nem tartotta olyan súlyú szabályszegésnek, ami szankció alapjául szolgált volna. A Kibocsátó kifejtette, hogy a 2017. augusztus 10-én elhatározott alaptőke-emeléssel kapcsolatban a Terméklista módosításának kérelmezése a Szabályzatnak megfelelő határidőben megtörtént, ezért a Kibocsátó a BÉT szabályzatok betartása kérdésében nem romló, hanem javuló tendenciát mutat, ezért indokoltnak tartja a korábbiakban a Tőzsde által kiszabott szankciónál lényegesen súlyosabb elkülönítés szankció mellőzését.

A Kibocsátó fellebbezésében előadta továbbá, hogy az utóbbi években egyáltalán nem döntött a Terméklistán már szereplő értékpapírhoz névértékének növeléséről vagy csökkentéséről, így a Szabályzat 16.1.1. a.) pontja a Kibocsátóra nézve nem volt alkalmazható, azt a társaság nyilvánvalóan megszegni sem tudta. A Kibocsátó kifejtette azt is, hogy a Határozat indoklásában hivatkozott 463/2017. sz. BÉT vezérigazgatói határozat nem tartalmaz rendelkezést névérték csökkentéséről, az teljesen másról szól, vagyis nyilvánvaló, hogy ezek az indokok valamilyen tévedés folytán kerülhettek a Határozatba, ezért erre hivatkozva szankció alkalmazása sem lehet helyes, és emiatt a Határozat mindenképpen jogorvoslatra szorul.

Végül a Kibocsátó előadta, hogy a BÉT vezérigazgatójának 237/2016. és 283/2017. sz. határozatában foglalt hiányosságok orvoslásra kerültek, a kapcsolattartási problémák megszűntek, a Kibocsátó a tőzsdével a kapcsolatot mind telefonon, mind pedig elektronikus, illetve postai levelezés útján is megfelelően tartja. A Kibocsátót sem az MNB, sem a BÉT nem szankcionálta az utóbbi években semmilyen közzétételi kötelezettség megsértéséért, és a társaság szándéka az, hogy maximális mértékben jogkövető, a tőzsdei szabályoknak megfelelő magatartást tanúsítson.

*

A Kibocsátó fellebbezése az alábbi indokok miatt nem alapos.

Tényszerűen megállapítható, hogy a Határozat meghozatalának napján, azaz 2018. január 16-án a Kibocsátó késedelmi kamatok és behajtási költségátalány nélkül mindösszesen 1.606.009.- Ft díjtartozással rendelkezett a Tőzsde felé, amelynek fennállását a Kibocsátó sem vitatta a fellebbezésében, sőt, a Kibocsátó ezt követően, 2018. január 22-én 2.218.090.- Ft-ot, majd 2018. január 23. napján további 74.775.- Ft-ot utalt át a Tőzsde részére, és ezzel valamennyi fennálló tartozását kiegyenlítette.

A Kibocsátó BÉT felé fennálló tartozásai különböző számlaköveteléseken alapultak, a legrégebben esedékes ezek közül 2017. február 3-i fizetési határidőt tartalmazott. A Kibocsátó tartozásait soha nem vitatta, a BÉT számláira, illetve fizetési felszólításaira nem reagált, a tartozásokkal kapcsolatos első megnyilvánulása a BÉT által korábban, jórészt 2016 folyamán lejárt tartozásai megfizetése iránt indított fizetési meghagyásos eljárásban egy ellentmondás előterjesztése volt 2017. március 20-án. Az ellentmondásban a Kibocsátó a Tőzsde forgalombantartási és közzétételi díj jogcímén fennálló tőkeköveteléseit nem vitatta, azokat a fizetési meghagyás kézhezvételét követően ki is egyenlítette, azonban a követelés többi része tekintetében (eljárási díj, ügyvédi díj, késedelmi kamatok és behajtási költségátalányok, összesen 121.788.- Ft értékben), ellentmondást terjesztett elő. Az eljárás a követelés vitatott része vonatkozásában perré alakult. Az ellentmondásban a Kibocsátó mindössze arról nyilatkozott, hogy a fentiek szerinti járulékos tartozások egyikét sem ismeri el, ehhez indoklást nem fűzött. Az ezt követő peres eljárásban a Kibocsátó érdemi ellenkérelmet és védekezést nem terjesztett elő, a bírósági tárgyalásokon nem jelent meg. 2017. október 25-én meghozott ítéletében a bíróság első fokon a BÉT keresetének helyt adott, és kötelezte a Kibocsátót, hogy a BÉT részére fizessen meg – a BÉT keresetének az azóta esedékessé vált összegekre történt felemelését követően - 1.138.799,- Ft-ot és járulékait. Az ítélet fellebbezés hiányában 2017. december 23-án jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Fentieknek megfelelően nem helytálló a Kibocsátó fellebbezésében előadott azon érvelése, amely szerint a Határozat meghozatalának napján nem rendelkezett volna egymillió forintot meghaladó, és legalább 60 napot meghaladóan lejárt és nem vitatott tartozással a BÉT felé, mivel a Határozat meghozatalának időpontjában jogerős bírósági ítélet kötelezte a Kibocsátót a BÉT felé fennálló egymillió forintot meghaladó tartozásának megfizetésére. Szintén releváns és figyelembe veendő körülmény, hogy a Kibocsátó a Tőzsde forgalombantartási és közzétételi díj jogcímén fennálló tőkeköveteléseit nem vitatta, kizárólag a járulékos jellegű követelésekkel kapcsolatban terjesztett elő ellentmondást, és azt is csak a fizetési meghagyásos eljárásban, jóval az érintett követelések esedékessé válását követően.

A Szabályzat 28.4.4.1 b) pontja szerint a vezérigazgató az elkülönítés szankciót alkalmazza a Kibocsátóval szemben különösen, ha a Kibocsátónak a BÉT felé egymillió forintot meghaladó, és legalább 60 napot meghaladóan lejárt és nem vitatott tartozása áll fenn. A „különösen” szóhasználat egyértelművé teszi, hogy ezt az indokot a Szabályzat csak példálózó jelleggel tartalmazza, vagyis a Szabályzat alapján lehetőség van az elkülönítés szankció alkalmazására a 28.4.4.1 pontban nem nevesített indok alapján is. Mindezt megerősíti a Szabályzat 28.3 pontja is, amely kimondja, hogy „a szankciók alkalmazásánál a szankció nemének, illetve mértékének meghatározása során a fokozatosság elve szerint kell eljárni. Ennek megfelelően egy súlyosabb szankció általában akkor alkalmazható, ha az adott Kibocsátó korábban már részesült enyhébb szankcióban. A szankció kiszabásakor figyelembe kell venni különösen a kötelezettségszegés súlyát (pl.: a kötelezettségszegéssel a más piaci szereplőknek okozott hátrány nagyságát, a kötelezettségszegés bekövetkezésének okát, stb.), az adott Kibocsátónál a kötelezettségszegések gyakoriságát, a Tőzsdének, illetve a Kibocsátóknak okozott anyagi és erkölcsi kárt. A fokozatosság elvének alkalmazását különösen indokolt esetben, elsősorban a befektetők érdekeinek védelme érdekében a Tőzsde mellőzheti, és a Bevezetési és Forgalomban Tartási Szabályokban előírtól enyhébb, illetve súlyosabb szankciót is alkalmazhat [...]”. Fentiek alapján a Tőzsde a Szabályzat 28.4.4.1 a) vagy b) pontjaiban nem nevesített esetben is jogosult elkülönítés szankciót alkalmazni, ha ezt a szabályszegés súlyára, a kötelezettségszegések gyakoriságára vagy a befektetők érdekeinek védelmére figyelemmel indokoltnak tartja, adott esetben ideértve akár azt is, ha egy kibocsátónak egymillió forintot és legalább 60 napot meg nem haladó, vagy akár a kibocsátó által vitatott tartozása áll fenn – utóbbi esetben különösen akkor, ha a kibocsátó érdemi alátámasztás, érvelés nélkül vitatja a tartozását.

A Kibocsátó fennálló tartozásaival kapcsolatban az Igazgatóság rámutat arra is, hogy a Szabályzat 28.4.4.1 b) pontjának helyes értelmezése az, hogy „nem vitatott tartozás”-nak az olyan tartozást kell tekinteni, amelyet a kibocsátó az erről szóló számla kézhezvételétől számított észszerű időn belül nem vitat. Az ilyen tartozást nem tesz vitatottá az a körülmény, hogy a kibocsátó hónapokkal később, egy fizetési meghagyásos vagy esetleges peres eljárásban a korábbi magatartásával ellentétben nem ismeri el fizetési kötelezettségét. Az Igazgatóság hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a jelen esetben ezek a körülmények egyáltalán nem bírnak relevanciával, tekintettel egyrészt arra, hogy jogerős bírói ítélet mondta ki a BÉT egymillió forintot meghaladó követelésének fennállását és végrehajthatóságát, másrészt arra, hogy a Kibocsátó vitatása csak a járulékokra irányult.

Nem elfogadható a Kibocsátó azon védekezése sem, amelyben arra hivatkozik, hogy azzal, hogy a Határozat jogerejének beállta előtt megfizette a BÉT felé fennálló valamennyi lejárt tartozását, mentesülhet a Határozatban foglalt elkülönítés szankció alól. A Szabályzat 29.8 pontja szerint az első fokon meghozott

pénzbírságot kiszabó határozat kivételével valamennyi határozat azonnal végrehajtható, a fellebbezésnek a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya. Fentiek értelmében a Kibocsátónak a Határozat végrehajthatóvá válása utáni jogkövető magatartását a Határozat tartalma és az abban kiszabott szankció szempontjából a Tőzsde nem köteles figyelembe venni, a Kibocsátó teljesítése nem mentesíti őt a végrehajtható határozatban alkalmazott szankció alól.

Helytálló a Határozat indokolása abban a részben is, amely a szankció kiszabásának egyik okaként megemlíti, hogy a Kibocsátó a 2016. szeptember 10-i közgyűlésén elhatározott alaptőke-emelés miatti Terméklista módosítást csak jóval a Szabályzat szerinti 90 napon túl kérelmezte. A súlyos és tartós szabályzatsértés megtörténtének tényét nem szünteti meg az, hogy a Kibocsátó ezt a helyzetet a Határozat meghozatala előtt orvosolta. Szintén nem mentesíti a Kibocsátót a szabályzatszegés jogkövetkezményei alól az a körülmény, hogy a fenti mulasztást a Kibocsátóval szemben meghozott legutóbbi szankciós határozat, a 283/2017. számú BÉT vezérigazgatói határozat nem tartalmazta.

*

Megállapítható ugyanakkor, hogy helytálló a Kibocsátó fellebbezésében előadott azon hivatkozás, amely szerint a Kibocsátó az utóbbi években egyáltalán nem döntött a Terméklistán már szereplő értékpapírhoz névértékének növeléséről vagy csökkentéséről, így a Szabályzat 16.1.1. a) pontja a Kibocsátóra nézve nem volt alkalmazható. Ez az indok valóban téves hivatkozás folytán kerülhetett a Határozatba, azonban a Vezérigazgató döntését ez érdeemben nem befolyásolta. A hibás hivatkozás kiküszöbölése érdekében az Igazgatóság a Határozat indoklását módosítja oly módon, hogy a Határozat 2. oldalának 2. bekezdésében a Szabályzat 16.1.1. a) pontjára történő hivatkozást a Szabályzat 16.1.1. b) valamint 16.1.2. a) pontjára történő hivatkozásra módosítja és pontosítja a Szabályzat elnevezésének feltüntetését. Fentieknek megfelelően az Igazgatóság a Határozat 2. oldalának 2. bekezdését az alábbiak szerint változtatja meg (a módosuló szövegrész **vastag, dőlt** betűvel kiemelten):

„A Budapesti Értéktőzsde Zártkörűen Működő Részvénytársaság Általános Üzletszabályzata **2. Könyv Bevezetési és forgalomban Tartási Szabályok** (a továbbiakban: Szabályzat) **16.1.1 b) és 16.1.2. a) pontja szerint az értékpapír kibocsátója köteles a Terméklista módosítását a Tőzsdétől kérelmezni, amennyiben a Kibocsátó arra jogosult szerve az alaptőke felemeléséről (csökkentéséről) döntött oly módon, hogy a Terméklistán már szereplő értékpapírral megegyező jogosultságú értékpapírt (azonos sorozat) bocsát ki, ide értve az ideiglenesen megkülönböztetésre kerülő értékpapírokat is (illetve a Terméklistán már szereplő értékpapírokat bevon), valamint a Terméklistán már szereplő értékpapírokat érintő átalakításról határoz.**

*

Az Igazgatóság felhívja a Vezérigazgatót, hogy a jelen Igazgatósági határozatot a fellebbezéssel támadott vezérigazgatói Határozat közzétételi helyével azonos helyen is tegye közzé, és a közzétételben utaljon arra, hogy az Igazgatóság a Határozatot az indoklás nem jelentős mértékű módosításával hagyta helyben.

*

A Szabályzat 29.1 pontja alapján az Igazgatóság jelen döntése ellen a Tőzsde szervezetén belül nincs további jogorvoslatra lehetőség, a 29.7. pont szerint pedig a jelen másodfokú határozat annak közlésével jogerőre emelkedik azzal, hogy a 29.8. pontnak megfelelően az első fokon meghozott Határozat a másodfokú határozat közlésétől és jogerejétől függetlenül végrehajtható marad, mivel a fellebbezésnek a Határozat végrehajtására nem volt halasztó hatálya.

Budapest, 2018. február 9.

Végh Richárd
az Igazgatóság elnöke